

Pár úvodních slov a dobře míněných rad

- ❖ V textu cvičného zadání i následného výkladu jsou použity výrazy, kterým nemusíte rozumět. Je to slang, který se snažíme osvětlit, ale ze všeho nejlepší bude použít Podřipské řády a v nich rejstřík na zadní straně obálky. Řády najdete na stánkách www.docile.cz v sekci JAK NA ZAOS. Stáhněte si je, vytiskněte a vozte na naše soutěže s sebou. Budou se vám hodit, je v nich nejen vymezení pravidel pro Zábavné orientační soutěže, ale i spousta tipů a praktických rad.
- ❖ Podobnou pomůckou může být Leporelo, ke stažení tamtéž. Naším cílem bylo připravit vám jednorázovou pomůcku na soutěž, která obsahuje praktické rady k situacím, které běžně nastávají.
- ❖ Cviční itík obsahuje zakreslené důležité dopravní značky, a proto jej můžete projet „na stole“. Druhou možností je využití funkce Panorama v mapy.cz anebo jej můžete projet přímo v terénu.
- ❖ Je prakticky nemožné, řešit zadání soutěže za jízdy. Doporučuji po vyjetí z místa startu (tam se totiž po odstartování nesmíte zdržovat) co nejdříve zastavit opodál na bezpečném místě. Zde si společně projděte zadání, barevným zvýrazňovačem označte důležité části v mapě i iti a teprve pak se vydejte vstříc dobrodružství. Stejně postupujte, když „zakufujete“, tedy když nevíte jak dál. **POZOR! Vždy zastavte tak, abyste nebyli nebezpečím pro ostatní účastníky silničního provozu!**
- ❖ Zadání je rozděleno do třech částí. Soutěžní úkoly (SÚ) doporučuji řešit v tom místě, kde je zapsán odkaz v iti (může to být určitá nápověda). I v tomto případě mějte na paměti pravidlo bezpečného zastavení v daném místě v souladu s pravidly silničního provozu.
- ❖ V 1. části každé etapy pojedete dle „POHÁDKY“, tj. psaný text. Zde jedťe podle zadaného popisu trati, dodržujte pravidla, respektujte dopravní značky, a především dávejte oba dva pozor, abyste něco nepřehlédli nebo nevynechali. Dalo by se říci, že mapový podklad téměř nepotřebujete, jedete reálně.
- ❖ Ve 2. části už přichází práce s mapou, později uvedu několik situací.
- ❖ Třetí část bude kombinace obojího.
- ❖ Pokud budete mít pochybnosti o správnosti průjezdu, vraťte se tam, kde jste si byli jistí a zkuste to znovu. Pokud se ani poté nedaří, úsek vynechte a pokračujte na dalším políčku v itineráři.
- ❖ Při mapové jízdě hledejte vždy nejkratší cestu dle mapového zadání.
- ❖ Při reálné jízdě jedťe po hlavní silnici, kde není vyznačená, tak rovně.
- ❖ Na trati se nesmíte svévolně otáčet = nemůžete při jízdě na sever změnit směr jízdy jen proto, že potřebujete aktuálně na jih. Za účelem otočení hledejte v mapě nějakou smyčku, pytlík, blok ulic, kde bude otočení možné. Výjimku tvoří pokyn od pořadatele nebo údaj na otočné SPK. A když už najdete trasu či prostor pro otočení, pozor na směr otáčení!

Tak konec okecávání a hurá na to 😊

Držíme vám palce a zároveň vysíláme prosbu: „Pokud je v textu či výkladu cokoliv, co vám není srozumitelné, nenechávejte si to pro sebe. Napište, zavolejte.“ Nikdo z nás nemá patent na rozum a přes veškerou snahu mohlo dojít k nejasnostem. Kontaktujte nás, pomůžete nám i ostatním. Děkujeme.

Popis itineráře a mapy

Zábavná jízda Polepskem

Podzim tour 2023

Etapa 1		Délka: 12 km	Start: ČK KD Polepy	Autor: Petr
		Čas: 45 min	Cíl: ČK KD Polepy	HR: Tomáš

Záhlaví obsahuje základní informace o etapě, podstatné jsou informace o čase na etapu, místě cíle a směru otáčení – výklad později.

Mapou je vyznačen prostor etapy, její měřítko a důležitá informace o počtu šipek v mapě. Ty jsou v našem případě červené a zvýrazňovačem si je označte, ale nezačmárejte, dbejte na čitelnost. Mapové komunikace jsou zvýrazněny černou barvou, puntík s číslem nebo písmenem určuje kótu, případně bod. V mapě také vidíte LUPU, která vám zvětšuje čtení ohraničený prostor pro lepší orientaci. Pro pozdější snazší výklad jsou v této mapě zaneseny i některé dopravní značky související s průjezdem.

Jízda – část 1

Tuto část nazýváme POHÁDKA, je to prostě vyprávění, ke kterému nepotřebuji mapu. Jedu reálně, co je v mapě zakreslené mě vůbec nezajímá. Jen si udržuji základní přehled o tom, kde asi tak v mapě jsem, abych po přechodu do mapové části uměl navázat.

1. část: NA ZAHŘÁTÍ MOTORU

Z místa startu u kulturáku již vidím DZ za ní odbočím vpravo. Za další pojedou rovně, za kolejemi mi plná čára naznačí směr jízdy. Dále vjedu do čerpací stanice a na hlavní se vrátím odbočením vlevo. Projedu rovně křižovatku tvaru kříže a na další křižovatce tvaru kříže odbočím vlevo. Jedu-li správně, míjím po chvílce hřbitov. Na pokračování si připravím mapový podklad.

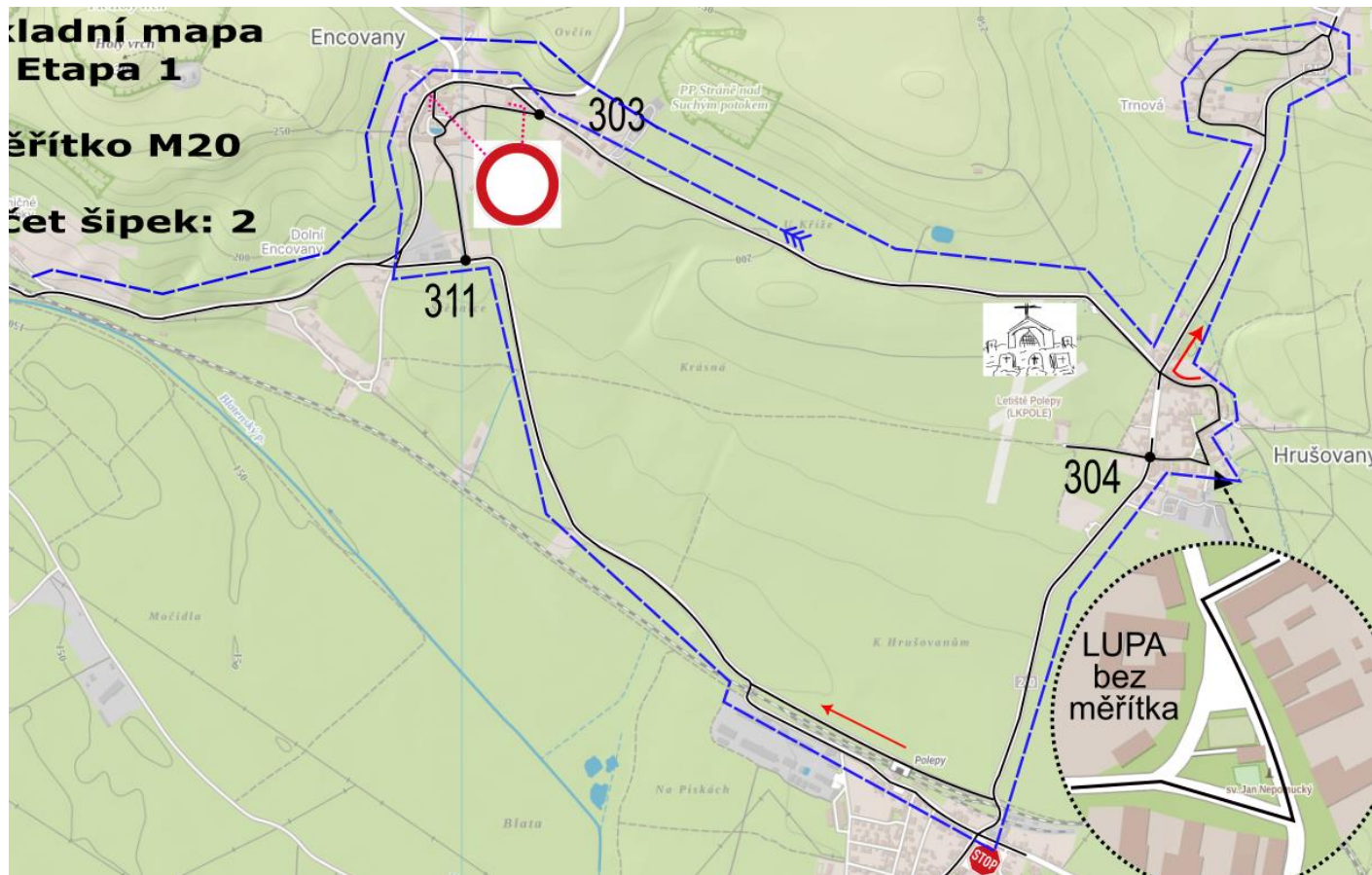
Z parkoviště u kulturáku vyjedu na sever, dojedu na největší křižovatku v Polepech, kde jde hlavní vpravo na Mělník a Štětí.

Já ale musím rovně, přejezdu vlečku a koleje, za kterými je plná čára, která mě nepouští vlevo. Tohle pro vás bude novinka, v našem sportu se přes **středovou** plnou nesmí ani vyjet ze silnice ani na ní vjet. Dále dojedu k pumpě (v mapě není naznačená, hledám jí na oči), vjedu do ní vzdálenější (jedinou) možností a po projetí a odbočení vlevo pokračuji směr Hrušovany. Křižovatku ve tvaru kříže nacházím u autobusových zastávek (v mapě je to kóta 304) já zde plním zadání iti a jedu rovně. Asi mě může rozhodit, že v mapě nemám komunikaci (to opravdu není chyba tisku), ale uvědomím si, že jedu reálně a mapu vlastně nepotřebuji. Proto mě vynechaná silnice či případná šipka v mapě nechávají klidnými, při reálné jízdě pro mě neplatí.

Další kříž nacházím o 250 metrů severněji, odbočuji dle pokynu vlevo a po chvíli míjím hřbitov. Reálně, tedy po hlavní nebo rovně, pokračuji v jízdě, dokud nedojedu do mapové kóty 303 ve druhé části iti.

Jízda – část 2

Zde na vás čeká mapová jízda, poznáte to podle políček v itineráři (kromě posledního políčka). Kdo studoval LEPORELO již ví, pro zopakování jsou to políčka bez vodorovné čáry ve spodní části rámečků.

Reálnou jízdou jsem pohodlně přijel do Encovan, do kóty 303. Zadání mi říká, že mám jet mapově (to znamená nejkratší cestou v podkladech) do dalšího políčka – 311. Nejkratší cesta je odbočením v kótě 303 mírně vlevo, ale řidič se začne bránit, že není dopravní obsluha a že do zákazu nemůže. V tuto chvíli musím jako navigátor přehodnotit, tzn. najít jinou, opět nejkratší cestu. OK, v mapě vidím řešení, asi 350 m odsud. Projedeme obloukem Encovany a v levém oblouku se dáme vlevo na jižní cestu k rybníku. Netrvá to dlouho a šofér opět stávkuje, situace se zákazem vjezdu se opakuje. Přehodnocuji, pokračujeme tedy levým obloukem, míjíme značku konec obce a oblouk přechází v pravotočivý. Předemnou je trojúhelníček, který projedu nejkratší možnou cestou – vjedu do něj rovně, na reálném kříží (ale mapovém téčku) levá a konečně jsem v kótě 311. Uff. Další údaj je 304, kde mám zadaný směr příjezdu a také směr výjezdu. To splním hladce, jen mi v nejkratší cestě vadí protisměrná šipka u nádraží v Polepech. Proto kolem kolejí a nádraží projedu jižnější cestou, přijíždím na již jednou projetou křižovatku a velím levá. V mapě mi nic nebrání přijet do kóty 304 u zastávek busu a odbočit vpravo do návsi. V itineráři si všímám soutěžního úkolu, bezpečně zastavím a jdu zjistit odpověď. Nebo pošlu šoféra a všimnu si, že mám v mapě LUPU, která mi zvýrazňuje, že autor v mapě vynechal kus komunikace. Nejedu tedy reálnou nejkratší možnou cestou, ale respektuji mapový zápis a valím do kóty 303. Ale pozor, v mapě je přetahovací šipka! Je to vlastně příkázaný směr jízdy. Valím se tedy otočit do Trnové a již cestou mám dilema. Existují zde dva způsoby otočení zprava či zleva, my používáme výraz proti nebo po hodinkách. Toto dilema mi však řeší symbol v záhlaví itineráře, šipka určující směr otáčení, v našem případě proti hodinkám. Po otočení se z kopce dolů vrátím do Hrušovany, přetahovací šipka mne nezajímá, protože není ze směru mého příjezdu, odbočím vpravo a kolem hřbitova dojedu do kóty 303. A teď přichází něco, co ještě neznám. Mapové políčko je nalepené na další s čárkou dole. To znamená „z mapového údaje reálně na reálný údaj“. A teď srozumitelně – mapový údaj byla kóta 303. Reálně znamená „po hlavní nebo rovně“ a „reálně“ znamená, že musím dojet na údaj, který je v zakreslen políčku. Opět je to fáze podobná pohádce, nepotřebuji mapu, čekám, co uvidím „na oči“. V našem případě projedu z kopce dolů celé Encovany, za cedulí konec obce je vyznačená hlavní vpravo a na požadovaný tvar narazím pod zámečkem u Viničních domků. Tím pro mne druhá část končí.

Jízda – část 3

Další novinka – kombinace mapové a reálné jízdy a na totální zahuštění ještě vložený iti. O plánku a detailu snad ani nemluvit.

Detail mi upřesňuje to, co v základní mapě není vidět především kvůli měřítku. Detail je nadřazen zákl. mapě, takže si zvýrazňovačem zakreslím do mapy i itíku místo s detailem, protože tam na mě čeká nějaký chyták 😊 A ještě si vysvětlíme vložák:

Co to vlastně **vložený itinerář** je? Jak z názvu vyplývá, je někam vložen. A protože je to záležitost reálná, není uvedena v mapě a po trase čekám, kdy na mě vyběhne, resp. kdy mi ho řidič nahlásí. Vložák se skládá z návěští = KDE a z výkonného povelu = CO.

Ten náš vložák mi říká, že až narazím na PRVNÍ dejku, tak pojedu vpravo. Jen tu jednu jedinou, první dejku. Ty další už mě nezajímají, mám splněno. Další dejky už mi trasu nemění a jedu nejkratší možnou cestou do zadaného políčka v itineráři. Tak pojďme na to.

Čárka před prvním políčkem iti mi říká, že mám jet mapově do další kóty, tedy 322. Přes koleje dojíždím na téčko do Křešic, kde plánuji odbočením vlevo dojet do prvního políčka iti. A šofér mi hází vidle, hlásí: „Přijíždím na dejku, musím vpravo“. Po tomto odbočení přehodnocuji a hledám nejkratší cestu do 322. Za železničním přejezdem vidím možnost otočit se. Podle již známých pravidel se proti hodinkám „opytlím“ a jedu zpět. Přede mnou je téčko – Pražská ulice a šofér zase dělá paniku s odbočením vpravo. Tentokrát jej usadím a vysvětlím mu, že zadání vložáku bylo na první dejce a tu už přeci máme za sebou. Vložák již neplatí, byl splněn. Odbočím vlevo a mířím do kóty 322, kde mám nařízený výjezd SV směrem. Protáhnou se kolem hřbitova a přijíždím k další kóte 328 a řeším, proč tu mám to barevné kolečko od zvýrazňovače. Aha, detail. Kdybych si ho nevšiml, pojedou proti šipce jednosměrkou a to by byla chyba. Trojúhelníček tedy objedu po odvěsnách a jsem v kóte. Ale v zadání je ještě výjezd z kóty, a tak odjíždím směrem šipky na JV. A ještě komplikace – zákres v dalším = reálném políčku je tak, jak ho vidím z auta, jak musí nastat v realitě. Paprsek, který vede z dolní části políčka nahoru je moje příjezdová komunikace a já hledám ostré odbočení vlevo do mírného oblouku. Na mapě je to odbočka hned za kótou 328. Dále musím reálně přijet na téčko, lehce šikmé a šipka mě žene vpravo. Třetí reálné pole mi říká, že budu mít po pravé ruce odbočku, kterou jen míjím. Hledám šikmé téčko s dejkou, sláva a jsem na hlavní. Asi jedu správně, protože jsme dojeli k začátku obce. BINGO. Už jen jedno políčko a jsme v cíli. Čárka mezi políčky iti mi oznamuje, že jedu mapově a je tam něco o plánu K. Ten mám v podkladech a je tam proto, že je v něm nějaký chyták. No jasně šipka! Nemůžu do ČK po hlavní, musím tam nějakými šoustkami zadem.

Jsem v cíli, zapisuji poslední průjezdky, kontroluji čas, odevzdávám jízdní výkaz a mám žízeň, hlad, vztek na sebe i řidiče. Nebo také úplně jinak – nadšení, touha zjistit, zda jsme to jeli dobře a pokud ne, tak si to příště budu pamatovat. Však počkejte. Ještě dvě tři takové soutěže a vozíme domů poháry 😊